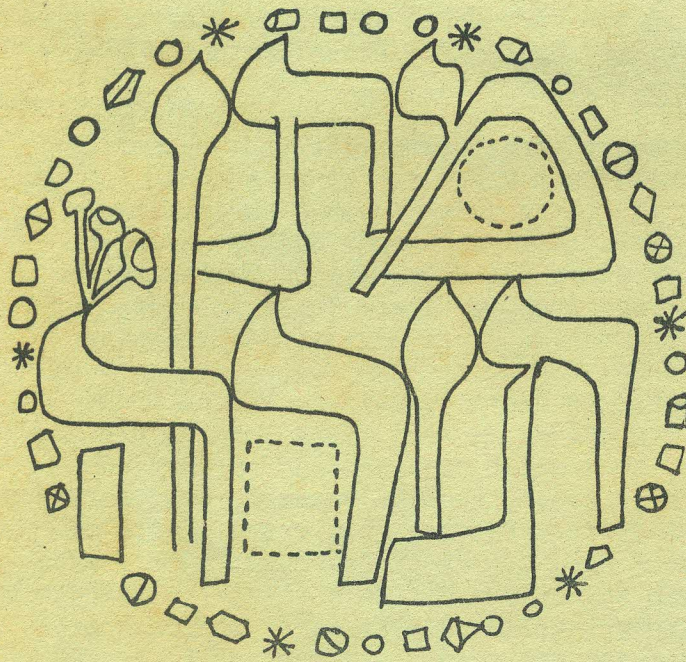

חג הבכורים תשכ"ט
28 במאי 1963

35 'ON

ה'ש"ל / א' /

בבוא ארץ העסק, הרציונליסט
הפזאל מבין האג'י הצעות של
הרציונליות להעביר "אמת מהי" אחר:
שתי פנים זה לאמת: אמת ארכיטקט-
אג'ית אמת היסטורית, הראשונה
מענינת את הארכיטקט השאלה,
מה בעצם קרה, כיצד זה באמת היה,
אולי היסטוריון שאלה: כיצד
מעבד את מארז מסויים נכנס לתו-
צעתו של עסק.

מעבד הר סיני היה התעלות
העיקרון של חוק המשפט בתוצרת
העסק היהודי ובאמצעותו עסק בתוצרת

של עסק אחרים. יבוא שחוקים היו קיימים כבר קודם לכן, חוקים שחוקקו
החזקים נגד החזקים, השליטים נגד ההמונים. אך בחוקי משה נעשה הנסיון,
אולי הראשון בהיסטוריה האנושית לבסס את המשפט על הצדק, על ערכי מוסר
שלא נתערערו, - שתוקפם לא פג לאורך לא האדם מני אז ועד היום הזה.
לא תעא פנים במשפט, אשר איתו לא תענה, לא תקבל חרש אלפני עיור
לא תתן מכסף. אל-ע-פי שנה אינו שמה אזה אינו ראוי להצדק אינו ממה den.
משה הניע שלטיק ולטריק במקום עריצים אנאג'ים במצרים, משפט המבוסס על
צדק מוסרי, על כבוד האדם ועל עובדת היותם של כל ילדי אשה שווים בפני
החוק.

על זכויות ובשיתוף הקיבוץ

המזכירות, ועדת המשק וועדת העבודה יושבות לאחרונה על מדוכת אסיף המלוזים המגיע לשיאו בעונה מוקדמת זו של הגידול תחת הכיסוי הפלסטי, כשמזג האויר ההקפככי מהתל בהן ומשחק מחבואים, כאשר הירקנים מכינים אלפי שקיות זיר ומגייסים ילדים מהבית ומהמוסד לבצע כיסוי והגנת המלוזים בפני מכות שמש של חמסינים שכיחים בעונה זו, בפתחות פתאום ארובות השמים, שעצרו גשמייהם משך רוב ימי החורף ואז הופכת עבודת הכסוי "לגלגול שני", כלומר מגלגלים את הצד הרטוב של המלוזן לצד השמש דוקא, אך בין כה וכה, בין גשם לחמסין מצליחים מלוזים רבים להבשיל וידי הירקנים מלאות עבודה באסיף, אריזה ומשלוח, אולם אם המוסדות והקיבוץ כלם רוצים הפעם להתמודד ובשום פנים לא להפתות ולא להזדקק לעבודה שכירה לעבודות אלו מחד ולעשוב בכותנה בשעה המתאימה מאידך, הרי שלא יהיה מנוס מלהוסיף ללכת בדרך בה התחילו מוסדות העבודה שלזו, בדרך של גיוסים וריכוז עבודות. סדור העבודה יבוא לכן בדברים עם רכזי העצפים והשרותים ותברר איתם אפשרות של צימצום בעבודותיהם והפרשת שעות עבודה לאסיף, כן יפנה הסידור לכל הפעילים לתת ימי עבודה למשק תקופה זו, - עד גמר שנת הלימודים - שכן זוכל בימי החופש להעזר במחנות עבודה של התנועה. ועדת העבודה תמשיך לבקש את עזרת הילדים שהיא כה יעילה וכה יקרה, ומבני זרקים וזבטים לתת ידם בחופשות ולוא רק לשעות מספר, ומעל לכל אלה פונה הועדה אל כל החברים להרשם - במידת יכולתם - לצאת בצוותות לאסיף בשבתות בבוקר ולעזור באריזה ובית, בדרך זו, מאמינים המוסדות, יתכן לגבור על קשיי העונה תוך שמחה, הנאה וספוק מהעבודה העצמית.

ועדת העבודה מודה ומציינת בסיפוק את הענותם ההמונית והיפה של החברים והילדים לקריאת ההתנדבות בעישוב הכותנה ובהזנת המלוזים.

דוד וסופי גירון נתקבלו כחברים לקבוץ, בשעתו הסביר המזכיר כי הפעם נאלצים אנו לסור מן הזנה שנהגנו לקבל חברים רק אחרי חצי שנה של אורחות וחצי שנה נוספת של מועמדות, אלא שבמקרה זה היה לדוד שחרור מהעבודה ל-8 חודשים בלבד נתבקשו החברים להכריע בגמר תקופה זו, הועברה לכן הצבעה אישית והם נתקבלו כחברים.

בימים אלה התקימה ישיבה מיוחדת של כל גורמי הקליטה בקבוץ, - המזכיר חברים מו. הקליטה ומוריהם בהשתתפות חברי מחלקת הקליטה של הקבה"א, פנחס גרובר, שושנה ורחל דניאל, שזה מקרוב חזרה משליחותה יחד עם אליהו דניאל מארגנטינה. בישיבה זו גוללו חברינו בפני חברי המחלקה את מכלול הבעיות שהתעוררו עקב העובדה, שעליהם של החברים מארגנטינה שנקבעו אלינו פזרו את מועדי בואם ארצה על פני שנה שלמה, או שבכלל דחו בואם ויצאו מרשימתנו. עובדה זו מונעת מאיתנו להרכיב קבוצה למודית שהמינימום בה חייב להיות 20 חבר למען להיות מוכרת ע"י הסוכנות אולפן, משבשת את דרכי קליטתם החברתית והאחידה ומביאה במבוכה חברים על שאין הם יכולים לראות בחברים מועטים אלה, לא אולפן, ולא גרעין, לא יפלא איפוא, שבמצב זה רואים עצמם חברים אלה מועמדים לחברות, כשכל משפחה ומשפחה שואלת ורוצה לדעת מעמדה בתוכנו. אי לכך דרשו חברינו במפגיע מהמחלקה להצמצם במספר הקיבוצים שיקלטו גרעינים אלה ולהתרכז ב-4-5 קיבוצים בלבד, ובהם ליצור אפשרות של ריכוזם לכדי מסגרת שלמה, של 20-30 חבר, שאם לא כן יצטרך הקבוץ לדון שנית בכל הבעיות ולהחליט החלטה שתהלום את המציאות כפי שהיא נראית ולא כפי שנקבעה בשעתו ע"י מוסדות הקליטה של הקבה"א והקבוץ. חברינו הכירו בהסברת חברי המחלקה את הגורמים, שהביאו לשנוי פני קצב עליה זו, שנראתה תחילה גדולה יותר בממדיה מכפי שהיא באמת, לרבים מהם קשה להפרד מרכושם, שנרכש בעמל של שנים ללא תמורה, כי אין קופצים לקנותו, תוך מחשבת עוון שבלאו הכי ילכו להם היהודים משם והרכוש יפול לידיהם חינם. ותופעה זו היא כללית של העולים משם מכל השכבות ומכל המעמדות, אך דוקא לכן חייבת המחלקה לראות את הדברים נכונה, להסביר את המצב לקיבוצים ולהתוות קו של צמצום החזית וליכודה, כי בנפש המפעל כלו הדבר, לאור המצב הזה אצלנו, ילמדו חברי הגרעין הארגנטינאי שלשה ימים בשבוע פי שעתיים ובהם יעבדו שש שעות, ואילו ביתר שלשת הימים יעבדו הם 8 שעות. סדור זה חל בינתפס למתקדמים שבהם בשפה, ואילו למתחילים יצטרך סדור העבודה להקצות יותר שעות בשבוע ללימודים. לימודים אלה הם על חשבון הקיבוץ בלבד, כל עוד אין הם מהווים אולפן רשמי מוכר ע"י הסוכנות.

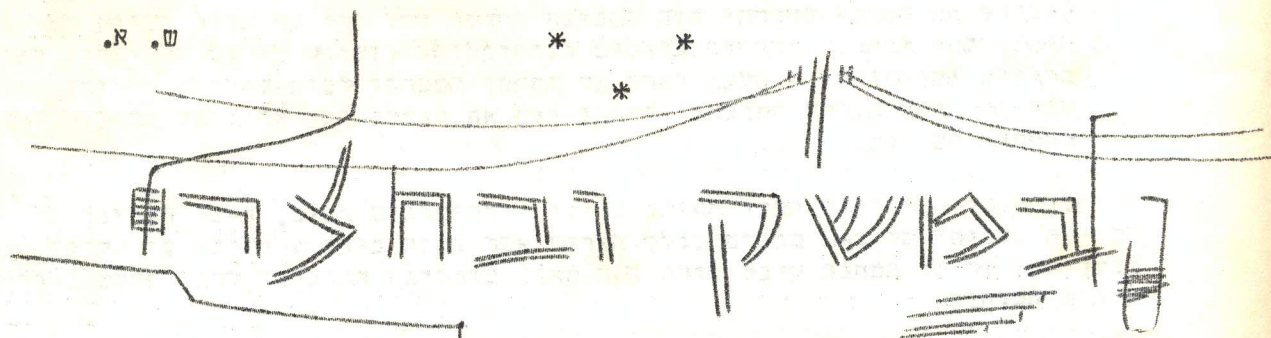
יעל הלמן נכנסה וכבר פועלת בסדור העבודה.

גרשון ושרה לוסיג פנו למזכירות בבקשה להתקדם במעמדם מאורחות למועמדות. הועברה הצבעה אישית והם נתקבלו כמועמדים.

המסכן המרכזי עבר למקומו החדש, לבית האימון המשופץ, ותופס 4 מחדריו. החברים המבקרים בו מביעים קורת רוחם על הסיידורים הנאים של כל הספקת החברים במרוכז שנתאפשרו ע"י הרווחה שנוצרה עם ההעברה למקום חדש זה. כן מצאו פתרון כל המוסדות שהתגוררו במבנים רעועים וארעיים, כהמתקנים של אבא גוטמן שקבל שם חדר גדול של 4 x 6 מטר ונפתרה בכך בעיה הצפיפות בשעת החלוקה. החברים העוסקים בפוטו קבלו שם חדר מסודר עם תאורה מתאימה, מים בפנים החדר ואצטבעות, והם יוכלו להוציא מתחת ידם עבודה יפה. רחל זכאי קבלה חדר גדול לתלבושות פורים של החברים שהוצאו מהצריף המתפרק לרגל פתיחת המועדון שיחול בשבועות אלה. הילדים הלומדים לנגן קבלו חדר יפה ומסודר בו יוצב גם הפסנתר והם יוכלו לנגן בו באין מפריע. ועדת התרבות קבלה חדר גדול לאחסון הבמה המתפרקת וכל ציודה האחר והיקר שעד כה מפוזר היה בצריפים שונים, וועדת הדירות קבלה אף היא חדר גדול בו תאחסן רהיטיה הישנים. תצוין כאן יוזמתו של רכז המשק והבצוע של רכז הבניה ורכז הנגריה, כי על כן היו כל אלה דחוקים בזמן ועמוסים עבודות שהתרכזו כולם בעת אחת, בעבודות הגמר במועדון, בבנייני הנוער והשכונים החדשים, ואם בכל זאת הוצא כל מבצע ההעברה לפועל הרי ראויים חברים אלה לציון, אלא שלא נצא כדי חובה מבלי להעיר באוזני רכז המשק, שכדאי היה להאזין לתביעתם החוזרת ונשנית של החברים לציון מאורע זה בהגשת כיבוד בצוותא.

בימים אלה יצא סוף סוף איחוד המטבחים, שעליו הוחלט עוד לפני חודשים רבים, לפועל. בארוחת בוקר חגיגית הוחג ע"י כל עובדות ועובדי המטבח המאורע, כשזו לראשונה הוצב שלוחן שלישי לשניים שהספיקו עד כה לארוחת הבוקר "המטבחית". חיוך רחב נסוך היה על פני שתי המרכזות, סימן שהחששות מהמוזג החלו להימוג מרגע הישיבה הראשונה בצוותא של שני הצוותות, בינתיים יאה זה "איחוד פורטיבי" בלבד, שכן החלוקה תעשה עוד במטבח הילדים. אנו מברכים את כל העובדים משני המטבחים, שישכילו לעמוד על משמרתם להוסיף שפורים והקלות למען יהפך מקום עבודה זה לגדול, קל ומהנה עובדיו בו.

שיחת הקיבוץ האחרונה הוקדשה לדיון על מפעל הקלנדר, אפרה פתח בדיון בדברי מילואים לדברים שנמסרו מעל זפי החוברת שהודפסה במיוחד לחלוקה לחברים לעיון בה לקראת דיון זה. מפאת חשיבותו המכרעת לחיי המשק כלו שבדיון זה הציע פירי שערבי השבתות הקרובים יוקדשו לדיון זה בלבד למען נוכל למצותו במרוכז ולהחליט. המזכיר אמנם הבטיח לעשות כן, כשיתר הדברים יידונו בשיחות קיבוץ מיוחדת שתערך באמצע השבוע. לקראת דיון זה קיימת מתיחות וכנראה יהיה הוא מן הערים שבדיונים שהתנהלו אצלנו בנושאים משקיים, כי על כן קשתה הפעם על החברים ההכרעה, כי גורלית היא.

החברים אשר מטיילים בחצר המשק מבחינים בוודאי בשינויים שחלו בחדשים האחרונים, וכדאיים שנויים אלה שנתן דעתנו עליהם, משום שאלה הם שינויים המצביעים על תמורות שחלו במשקיבו.

אזור הרפתות. נגמרה בניית הסככה, הועמדו מרבית מיכלי האספקה, שופץ באופן יסודי המטבח, נסללו דרכים ושבילים, במילה אחת אפשר לומר כי בשטח זה התקדמו צעד גדול קדימה. לפליטה בשאר דיר זמני שיחוסל אף הוא ובמקומו תבנה סככה לעגלות ויוזקות ובזה תושלם ממלכת הרפתות.

העדר הגדול, מעל 400 ראש איבנו רק גידול טבעי, כאן נוצרה "מהות" חדשה. זאת איבנה כבר רפת אשר עיקרה סמל למשק חקלאי, "צויר המשק" אשר סביבה יקום המשק החקלאי. הרפת עם גידולי המספוא עבודה מהווים ענף גדול מאוד. כמיות האספקה מתוצרתנו גדולה בהתאם לכך ואנו מרגישים מדי יום כיצד הכמויות הללו נבלעות. עדר גדול כזה מחייב גם הכנת מזון רבה לחדשי החורף. עלינו להכין כ-300 טון שחת וכמות דומה של תחמיץ, ועל כן אפשר לראות כיצד מתמלאים אט אט המתבנים בשחת בעל ושחת אספסת לחולבות. בור התחמיץ מלא ועלינו לשקול אם למלא בנוסף לכך את המגדל.

ב. סמוך לרפת נגמרה הבנייה "בבית האימון" ז"ל והדיירים החדשים נכנסו בשעה טובה, אם כי עדיין לא כולם. ברור כבר כעת כי מבנה זה ישמש "מרכז מסחרי" חדש בו ירוכזו כל אותם הפריטים אשר עד כה מפורזים היו על פני כל החצר. כדאי להזכיר לחברים כי מטר מרובע במבנה כזה שווה כסף לא מעט ויש לנצל את המקום כראוי. הכוונה שלי לכל אותם המחסנים אשר בעליהם מתחלפים מדי פעם. המחסנים והאזנונטאר הנם רכוש שיש לשמור עליו, כי בעת הצורך תשלם במקום כל חפץ הנשלך כעת תמורה שלמה.

מחסן רהוט, מחסן תרבות, מחסן פורים הם נכס בעל ערך רב לפעילים בשטחים אלה.

חובבי הפוטו אשר בלהט רב השתקקו, לדירה סופית ומתאימה, אף הם קיבלו את מנוקסט ועליהם מוטלת כעת הזכות והחובה לעבור ולהסתדר במשכנם החדש והנאה.

מחסן כל-בו, האספקה הקטנה והמתקנים הסתדרו כבר ואנו נהנים מן הסידורים הטובים.

ג. מבנה שלישי בסביבה זאת היא סככת האריזה למלובנים. כאן ביקרו וודאי כל החברים, כי עונת האריזה נמצאת במלוא הקצב. הבשלת הפרי מהירה והכמויות זורמות בשטף. סידורי האריזה, החל מן המבנה עצמו, באשר הוא רחב ידיים, מאוורר היטב, וכל המתקנים הצעים והממונעים מהווים שכלול רב. אם כי הכל נמצא עדיין ב"הרצה" הרי כבר בשבת האחרונה הגענו לכמות של היא שכמותה ידענו בשנים קודמות רק בחדשים יוני-יולי.

עלינו לשפר עוד את סדרי פריקת והעמסת מכוניות, להתאים את גובה הרמפה, לבדוק אפשרות של הובלה של משטחים בלבד. ברור לנו כי במשך עונה זאת יצטבר הנסיון הדרוש למען לקבוע סופית מיקומם של כל האביזרים. בענין זה אנו נמצאים במגע מתמיד עם המהנדס המתכנן ויחד אתו נעשים כל הסידורים. חלק מן הציוד נעשה בבית לפי תכנונו. כך אשכרנו עם ירישת הלול בסככת אריזה ואולם למסיבות לעת חגים.

ולעובדי גן הירק: נאחל עונה מוצלחת במקומם החדש.

ד. תחנת הדלק, טרם חובר קו החשמל וזה מונע סילוק המגדלים הישנים והפעלת המשאבה החדשה, אבל כבר כעת לאחר סלילת כביש הגישה והקמת המיכלים מהווה התחנה מרכז לאחסון דלק. עלינו להוסיף לידה משטח לחביות מגודר ומשאבת דלק נוספת. לאחר מכן יחסר לכך ניהול שוטף ורישום מדויק.

ה. ב"מחסן המרכזי" נשלם השנוי וההתאמה לצרכים החדשים. חדרי סידור העבודה העבירו את המרכז החברתי הזה לסביבה החדשה ועל ידי כך תהיה סביבת הצריף הישן שקטה יותר. החדרים גדולים ונוחים יותר ונקווה כי גם זה ישפיע לטובה ברגעים "קריטיים". חלקו הארי של המחסן השכרנו לבית-החרושת ועליהם לשלם לנו את המשך הפחתת המבנה. ייתכן וגם את מגדלי התבואה נוכל להשכיר לאמבר, לאחסון תבואות.

זוכח כל השינויים הללו התפנו צריפים וצריפונים רבים, ואנו הכרזנו על "מכירה כללית" של כ-8 מבנים כולל הצריף אשר נבנה ביום עלייתנו על הקרקע, עלה"ש, ובכך חלק זה של המחנה קיבל צורה נאה מאוד כשסביבת המועדון לחבר תשמש בוודאי כגולת הכותרת.

השיפוצים הללו מהווים השקעה כספית גדולה ומחובתנו לשמור על החזקה הולמת. לא ייתכן כי עובדי החצר, מחסנאים ואחראים על מבנים שונים יזלזלו בהחזקת בקיזן סביבם ויוסיפו לתת סביבת המבנים תשאר מכוסה עשבי בר וקוצים. מאמץ קטן כאשר הצמחיה ערונה בתחילתה ימצע עבודות נקוי גדולות בהמשך הזמן. כך בסביבת המבנים הצבוריים וכן במבני המשק. לא נוכל לסבול אי סדרים בחצר המשק.

השיכונים החדשים נבנים בקצב מזורז והשכונה תקום בעוד מועד. סביבה זאת קשה במיוחד מפאת רטיבות השטחים ונצטרך לחשוב היטב כיצד להתגבר על הצמחיה הזאת.

בכניסה למשק ניהלף להעביר את מגרש החנייה למען למנוע הפרעות למשתכנים בבתיים הקרובים למגרש החנייה הנוכחי.

אחרון אחרון חביב... מגרשי הספור. זיפות מגרש הילדים מהווה הקלה לפעולה הספורטיבית ומונע הספורט אבק ולכלוך.

מגרש הכדור-סל - והעף של הבוגרים הגיע העת אף אותו לסיים כראוי. בלעדי זאת לא נפתור את גודר שטח הבריכה והזמן הרי דוחק.

מכתב ל הנהלת

לונדון, 24 באפריל 1963

לאהובה, שלום!

זה כמה ימים אני מעודד את אברי לכתוב לצבי - כדי "להצטרף" למכתב שלו ולהשקיע את מצפוני שאני חייב תשובה למכתבך כבר זמן כל-כך רב. אנחנו כותבים די מעט - אך סך הכל זה מצטרף לקורספונדציה עצומה - מידי שבוע יוצאים מכתבים גם פרטיים, גם משפחתיים וגם בעניני עבודה שלי - ממש משרד. ברור, איפוא, כי שמחים מאוד לקבל מכתב ואין מזדרזים להשיב. אנחנו יודעים, פחות או יותר, על הנעשה בבית מהמכתבים שאנו מקבלים וגם מביטנו - אך בכל זאת אין בכך אף פעם מספיק. האנשים כותבים כלם בדרך כלל על הדברים שעומדים ברומנו של עולם ומזביחים את הזוטות - אלא שהחיים אינם מכילים רק דברים גדולים אלא הם פסיפס של הדברים הפעוטים היום-יומיים. עכשיו כשאנחנו מתחילים לחיות באוירה של טובנו ארצה, זה מורגש אולי עוד יותר, שהרי נמצא עצמנו כמי שנתלשו כמה דפים מיומנו וצריך לשחזר את שהתרחש באותם ימים.

כאמור - נפשית אנחנו כבר כמעט על כשב האניה ואילו מעשית עוד יש לעשות המון. מסתבר ששנה חולפת מהר, בעיקר כשאתה גדוש תכנית לימודים ושעה שאתה לומד מתברר לך כי לא זו בלבד שלא הספקת לכסות את השטח שרצית אלא שבינתיים נתגלו שטחים מעניינים עד למאוד נוספים שמתחשק נזרם לפחות להציץ בהם. אין לך מושג כמה מדע-הכלכלה העמיק לחרוש בעשר השנים האחרונות והסתעף לאורך ולרוחב להקיף עולם ומלואו. אחרי התקופה הראשונה, בה מצאתי עצמי לא בלבד בור גמור אלא גם כבד מחשבה ובה הגעתי כמעט לכלל יאוש - שהרי לא פללתי כי יקשה עלי עוד כדי כך לקפוץ על העגלה של אנשים צעירים שזה עתה גמרו חוק לימודיהם בכלכלה ובאים להשלים ידיעותיהם בשטח מסויים כשהם מריחים עדיין מהצבע הטרי של בקיאות ורעננות מבחינת התפיסה, באה תקופה יותר שקטה בה שקעתי את כל כחי לרכוש את הכלים הדרושים ללימודים כגון מתמטיקה מודרנית, שבלעדיה אי אפשר לזוז כלל. ורק משהשלמתי פרק זה (לא לגמרי, כמובן) יכולתי לפנות ללימודים של ממש. מלבד כלכלה מדינית, בה אני בעיקר שומע הרצאות בלי להקדיש הרבה זמן ללימודים, אני לומד מה שנקרא "תכנון דינמי", היינו שיטות חישוב מודרניות של תכניות ייצור אופטימליות, הגדלת רווחיות והקטנת הפסד, תורת-ההחלשות, חלוקת גורמי הייצור וכד'. ברור לי לגמרי שאוכל מעשית להשתמש אך מעט מאוד בכל הדברים הללו שהרי רובם מבוססים על צוות עובדים מאומן יפה בשטחים אלה וכן על מחשבים אלקטרוניים. אך בכל זאת זה מפתח את המחשבה הכלכלית ומלמד גישה יותר מודרנית. לימוד זה גם יאפשר לי לעיין בספרות כלכלית שאליה לא היתה לי גישה קודם משום שכל המושגים שלי היו מיושנים, לא מעודכנים והחומר היה קשה מדי להבנה עבורי. כעת אני מצסה עוד "לחטוף" כל מה שאני יכול ועובד עוד יותר קשה, היית ודאי מחייכת לראות אותי כל לילה יושב על מדוכת המספרים ועוד חישבוני למיניהם (לא הנהלת חשבונות חלילה) עד 2-3 בבוקר. בעצם אני מתחיל להנות מהענין, כי השתחררתי מהמחשבה שלעולם לא יכנס עוד לראשי משהו חדש. אני רק מקווה שעבודתי בבית תאפשר לי גם בשנים הבאות לעקוב אחרי שטחים אלה ולהשלים מה שלא הספקתי.

טובה והבנים אף הם עובדים קשה ועדיין הספקנו מעט מאוד להנות ולבלות, אם כי עצם השהייה כאן בודאי מרחיבה קצת אופקים, ננסה עוד לטייל קצת ולהכיר קצת את הארץ הזאת - יש פה מה לראות - לשנים.

כעת גם מזג האוויר מתחיל להיות יותר אנושי, אחרי שעבר עלינו חורף כבד ביותר. אני, תמסרי ד"ש לבני לזכריה והבנים מכלנו וכן לכל עובדי הנהלת החשבונות, אני מקווה שהשתלשלתם כבר מזמן על המכוזה החדשה.

שלך,

משה.

ד"ש לבני לכל המשפחה מטובה.

שיגרה וביצוע בצורה

רגילים אנו לכך, ובקיץ יותר מאשר בחורף, כי אוכל רב מתבזבז בבתי הילדים. זה כאילו שייך לזוף חיינו, שיזרקו בעיקר בקיץ, חצאי חבילות של מרגרינה שבמסה, גבינה צהובה שיבשה מחום, לחם שהופך לכמעט צנים ביום חמסין, ירקות שבס ליחם וחלב שנחמץ בשפך. באים ימי החום ואנו לסורנו, עודפי אוכל מרובים יורדים לטמיון בבתי ילדים בשל דבר פשוט ביותר, בשל חוסר מקרר בבית ילדים.

ודאי כברת דרך ארוכה עברנו מאז ימי השרותים המשותפים - בלעדיהם, כך נדמה היה לנו - לא נוכל להגשים את רעיון הקומפוזיציה - ועד לדירות המסודרות עם כל הנוחיות עד כמה שידנו משגת. כשם שאז היתה זו העצה לחשוב, כי אפשר לקיים את מצוות חיינו עם שרותים, כן תהיה זו העצה כעת להעלות את הרעיון הפשוט מאוד. הבו מקרר מתאים לכל בית ילדים.

מי לא מכיר את הילדים החוזרים בערב לבתי הילדים החמים והכמהים למעט שתיה קרה. כמה ברצון היו שותים את החלב או הקפה אותם לא היה להם "פנאי" לשתות בארוחת ערב שבסידור הקיץ, אך בינתיים נחמץ כבר. גם פרוסת לחם מרוחה במרגרינה מהמקרר טעימה יותר מאשר זו המרוחה במרגרינה ממוסמסת ומטפספת מרוב חום. מה להכביר במלים. יקומו עובדי החינוך וישמיעו את קולם, תבוא ועדת החינוך ותתבע, הגיע הזמן לצאת מהשיגרה ולהפסיק את ה"חלם-יות" של הפקרת מזון יקר וחיוני לילדים. המזון בקיץ לאוכלים ולא לפחי האפשה.

ה ב ו מ ק ר ר י מ ל כ ל ב ת י - ה י ל ד י מ .

אנשי עפרון, צאו וחשבו מה שקול לעומת מה ונשכרנו.

* *
*

ה ב נ י מ ב ש ע ר

זה היה אך אתמול. נפרדנו מי נרגש יותר מי נרגש פחות מהבנים הראשונים שיצאו לשרות. יצאה אחריהם גם חברת הנוער המשלימה. והנה אנו עומדים היום כשמשלימנו אלה הולכים וגומרים את ריכוזם מחדש בבית ועוד מעט קט ואף סבוביות הבנים, לאמיתו של דבר ה ב ב ו ת, מתדפקות כבר על שער ביתנו - ביתם. בעוד מספר חודשים - שלושה בסך הכל - והראשונות חוזרות ומחצית השנה לאחר מכן והבנים אף הם יהיו בבית.

לכאורה מה פשוט משוב בנים לבית הורים לפני "שיפרחו" ויקימו "קנים" משלהם. לכאורה מה פשוט ואף על פי כן, מה אנו כקולקטיב קולט, מה עשינו אנו להכנת הקליטה. יתכן שפה ושם בשפה רפה מתחילים לגלגל בנושא.

השאלה היא, האם גובשה דעה, האם לובנה עמדה על ה- איך ועל ה- כיצד של קליטה זו. מקומות עבודה ישנם גם ישנם, אך האם חשבנו בקול רם איך זה יהי מחר לאחר השרות בהגשה ובמטבח, בעזרה ובהקמה.

במידה ובשכיל להכין את אותו מחר יטיב לנו לכולנו.

שוב אנו ניצבים בפני הראשית. ודאי זה לא נוח. ראשית זו רודפת, אך **כלום יש מנוס?** פעם, יש להתחיל לקלוט את ילדיך אתה. והפעם נוגעת ברובד חברים שעשו כברת דרך הגונה יחד. ודאי רבנו יחד, אך גם טרחנו יחד. חלקנו זה על זה ויצרנו יחד.

אתמול חיינו קצת סבטימבטליים וקצת חגיגיים, בל נהיה מחר נבוכים. ודאי לבאים אחריהם יהיה פשוט יותר, יווצרו זפוסים, יהיה מסלול בלמד גם משגיאות. משגיאות כדאי להמנע עד כמה שאפשר, כי זה לימוד יקר מדי. אין אנו ראשונים, עשו זאת אחרים לפנינו. בסתכל איך עשו זאת במקומות אחרים, בלמד מנסיונם ובל נחזור על שגיאות שאינן מחויבות המציאות כבר.

צו השעה היא לקרוא לנערה ולשואל מה בפיה.

ועדת הקשר, ריכוז העבודה, המזכירות מחובתם להביא לקיבוץ טיוטה ראשונה על מישנה חדשה עלינו ללמוד אותה ושמה של מישנה זו: קליטת בנים החוזרים משרות בצבא. ואם נשכיל להידבר היום נדע לדובב דור אל דור.